Pregaria.cat

Entrada

Pregar per la pluja?

Per PauV el dj., 20/04/2023 - 09:00

No fa gaires dies, rellevants representants de l'Església catòlica, amb vista a la sequera a Catalunya, comminaven als seus fidels a pregar per la pluja. Si bé és cert que la pregària de petició forma part de la tradició cristiana des d'antic i que en determinades circumstàncies ajuda a reconèixer la pròpia indigència i necessitat, sorprèn el com se'ns demana que preguem per la pluja sense fer cap referència a quines són les causes d'aquesta pluviometria tan erràtica que ens turmenta.

Avui, potser de manera una mica provocativa, sospito i fins m'oposo a una pregària de petició que ens desresponsabilitza com a comunitats cristianes davant els reptes contemporanis, que sembla propugnar una fe irracional, anticientífica i premoderna i que pot projectar la imatge d'un Déu capriciós ("avui decideixo enviar pluja i demà qui sap" …" a veure si els fidels ja han fet prou rogatives perquè em digni a fer caure unes gotes del cel").

No és possible la pregunta de per què no plou a les nostres contrades? Per què els cicles naturals estan profundament alterats? Què hem fet com a humanitat en els últims dos segles perquè les precipitacions siguin cada vegada més irregulars? Avui és sequera a Catalunya però simultàniament inundacions terribles a Califòrnia.

L'evidència científica, assumida per l'actual pontífex, massivament confirma que les variacions pluviomètriques a latituds ben diverses arreu del planeta son resultat del canvi climàtic produït per l'acció humana acumulativa, depredadora i irresponsable. Per això, demanar pregàries i rogatives perquè plogui tot presentant com a inevitables esdeveniments meteorològics que segons l'ampli consens científic mundial tenen unes causes humanes ben clares em sembla profundament desafortunat.

I malgrat tot, ben pensat, recordant que el Pare Nostre està farcit de súpliques potser sí que encara faré pregàries de petició.

Però pregaré per tal que els cristians siguem els primers compromesos a denunciar que el model socioeconòmic imperant és insostenible, mata i a més ens ha portat a una crisi climàtica sense precedents.

Pregaré perquè recuperem la mirada sacramental a la creació i la respectem com a germana.

Pregaré per la conversió ecològica de tots els cors per tal que abracin un estil de vida més frugal, més senzill, més comunitari. I perquè els seguidors de Jesús unim les mans amb totes les persones de bona voluntat per cercar alternatives més humanes i humanitzadores d'organitzar-nos, on el bé comú sigui al centre i ningú quedi enrere.

Imploraré Déu perquè tots i totes fem un ús responsable de la poca (o molta) aigua que sí que tinguem als embassaments, als rius i als aqüífers. De manera que faré rogatives perquè deixem d'una vegada de privatitzar un bé comú com l'aigua.

Elevaré la meva súplica per tal que els poderosos aturin ja la cobdícia inacabable de l'agroindústria que explota sense vergonya els recursos hídrics per treure sempre el màxim benefici econòmic. Més concretament, imploraré perquè ens preguntem si les maduixes o els alvocats que mengem avui i que hem pagat a quatre duros no les podria comprar d'agricultura ecològica, de proximitat i socialment responsable.

També impetraré a Déu sempre més gran perquè ens alliberi de l'autosuficiència antropocèntrica de creure que amb la tècnica ho podem resoldre tot i retrobem des de la humilitat el nostre lloc a la creació.

Però per la pluja, sense més ni més, avui no pregaré. No fos cas que al final s'obrissin els cels, haguéssim de lamentar pluges torrencials i tempestes devastadores i llavors se'ns demanés de tornar a acudir a la pregària de petició com si fos màgia.